

AFS á Íslandi í 60 ár

FIMMTUDAGUR 16. NÓVEMBER 2017

Gaman að sökkva sér í nýtt samfélag

Haukur Harðarson og Agnes Andradóttir fóru í skiptinám á vegum AFS með rúmlega áratugar millibili. Fjarskipti hafa breyst mikið í áranna rás en þau nutu þess bæði að vera einangruð frá Íslandi.

Haukur og Agnes höfðu bæði mikla ánægju af því að verða hluti af nýju samfélagi. MYND/STEFÁN

Haukur Harðarson var 16 ára þegar hann fór til Minnesota í Bandaríkjunum árið 2003 og Agnes Hjaltalín Andradóttir var 17 ára þegar hún fór út til Úrúgvæ árið 2016. Þegar Haukur fór út voru samfélagsmiðlar ekki til, en nú er öldin önnur. Þau nutu þess samt bæði að verða hluti af nýju samfélagi og telja að það sé hollt og gott að skilja gamla lífið eftir heima og sókkva sér í eitthvað nýtt.

Stórkostlegt og frábært

„Þetta var í einu orði sagt stórkostlegt ár og ég endaði hjá liflegri og yndislegri fjölskyldu,“ segir Haukur. „Þar sem ég hafði æft fótbolta í meira en 10 ár var ég, hægrri bakvörður úr KR, allt í einu besti sóknarmaður á svæðinu og vakti athygli fjölmiðla. Það var algjörlega ný tilfinning. Þetta ár var allt ótrúlega óraunverulegt og áhyggjulaust.“

Agnes fór til Úrúgvæ til að upplifa eitthvað nýtt. „Ég valdi Úrúgvæ af því að mig langaði að læra spænsku og enginn vissi neitt um landið. Þetta er líka fyndið nafn,“ segir hún létt. „Þetta var frábært. Ég fékk bestu fjölskylduna í Úrúgvæ og var ótrúlega heppin.“

Engir samfélagsmiðlar

„Þegar ég var úti voru engir samfélagsmiðlar og ég var ekki með síma á mér,“ segir Haukur. „Ég man að ég þurfti að kaupa mér símakort með milulangi talnarunu til að hringja heim og maður gerði það í mesta lagi einu sinni í viku. Svo talaði ég við vin minn sem var líka í skiptinámi annars staðar í Bandaríkjunum kannski einu sinni

” Það þurfa eiginlega allir að upplifa þetta. Fara eitthvert annað, svo maður sjái lífið frá öðru sjónarhorni. Það er mjög hollt. Ég lærði auðvitað spænsku en ég lærði líka betur að vera ég sjálf.

í viku. Þetta voru einu samskiptin sem maður hafði á íslensku. Annars var maður bara hluti af þessu samfélagi. Þetta var þitt líf þarna og áreitið var mikið minna en ég hugsaði að það sé í dag. Ég get ímyndað mér að í dag sé Ísland miklu nær manni. Það er alltaf allt í beinni. Þú varst bara þarna og fékkst frið til þess, sem var rosalega þægilegt.

Ég man að ég hélt úti bloggsíðu á þessum tíma, bæði fyrir mig og aðra. Það var aðallega til að leyfa fólki að fylgjast með mér,“ segir Haukur. „Maður skrifaði heilu ritgerðirnar allt árið því það var svo mikið á seyði. Svo skrifaði ég eitt bréf sem bróðir minn las upp fyrir fjölskylduna á aðfangadagskvöld.“

Hefði viljað meiri einangrun

Agnes segir að hún hafi hringt heim að minnsta kosti einu sinni í mánuði. „Mamma vildi það og svo átti ég líka nýfædda systur þegar ég fór út, sem var auka ástæða til að hafa samband,“ segir hún. „En

svo á ég bæði fjölskyldu hér og í Danmörku svo ýmis skyldmenni vildu tala við mann. Maður var bara að reyna að lifa sínu lífi þarna úti en svo vildi fólkið heima alltaf sjá hvað maður var að gera. Það var indælt og auðvitað er æðislegt að geta haft samband, en þetta var stundum svolítið erfitt þegar maður var að reyna að einbeita sér að lífinu úti.“

„Ég hefði miklu frekar viljað gera þetta þegar maður hringdi kannski bara á jólum og sendi kannski einhver bréf og búið,“ segir Agnes. „Þá er þetta miklu meira alvöru. Ég hefði viljað vera meira einangruð. Ég er samt örugglega í miklum minnihluta með þá skoðun.“

En þetta er bara eins og með samskipti á netinu yfirhöfuð, þetta er mjög mikill kostur og ókostur,“ segir Agnes. „Það var mjög skemmtilegt að fara einn út, verða hluti af samfélaginu þar og vera ekkert að að þæla í því sem er að gerast heima hjá Íslandi.“

Lærðu mikið

Haukur og Agnes segjast bæði mæla með AFS-skiptinámi fyrir alla. „Maður lærir svo ótrúlega margt,“ segir Haukur. „Ég lærði æðruleysi, ég lærði að meta Ísland og það var frábært að kynna fólkinu úti. Svo er ótrúlega gaman að verða góður í ensku. Það er um að gera að drifa sig út.“

„Það þurfa eiginlega allir að upplifa þetta,“ segir Agnes. „Ég mæli með að fara út úr lífinu á svona fimm ára fresti. Fara eitthvert annað, svo maður sjái lífið frá öðru sjónarhorni. Það er mjög hollt. Ég lærði auðvitað spænsku en ég lærði líka betur að vera ég sjálf.“

Heimurinn bíður þín!

AFS eru alþjóðleg, sjálfstæð félagsamtök sem ekki eru rekin í hagnaðarskyni.

AFS er opið samfélag skiptinema, fjölskyldna og sjálfbodaliða sem vinna markvisst að því að tengja saman menningarheima. Samtökin bjóða upp á námstækifæri tengd menningarlausni þar sem hægt er að öðlast þá þekkingu, færni og skilning sem þarf til að vinna að réttlátari og friðsamari heimi.

Samtökin bjóða upp á fjölbreytt skiptinámi í yfir 40 löndum, víðsvegar um heim:

- Sumarnámskeið (13-18 ára)
- 3 mánaða dvöl (15-18 ára)

- Hálfárs dvöl (15-18 ára)
- Heilsárs dvöl (15-18 ára, 18+)

Fjölbreytt flóra sjálfbodaliða tekur þátt í skemmtilegu starfi og gefst tækifæri til að efla leiðtogafærni með raunþjálfun og námskeiðum, koma á fót samfélagsverkefnum og láta til sín taka. AFS vinnur einnig með skólum við að þróa þvermenningarlegar vinnustofur, bekkjaskiptaheimsóknir og margs konar viðburði sem auka allt skólasamfélagið.

Þar sem AFS er ekki einkafyrirtæki er aldrei greiddur út arður í neinu formi og allir fjármunir fara því í verkefni sem stuðla að því að auka skilning á milli menningarheima.

Halldóra Guðmundsdóttir, formaður AFS.

AFS á Íslandi 60 ára

Árið 1957, þegar Elvis Presley var upp á sitt besta, Handknattleikssamband Íslands var stofnað, Brekkukotsannáll Halldórs Laxness kom út og Pálmi Gestsson leikari fæddist, voru AFS samtökin stofnuð á Íslandi. Alþjóðasamtök AFS eru raunar mun eldri en svo því það voru bílstjórar sjúkrabíla í fyrri heimstyrjöldinni sem stofnuðu þau upphaflega. Í grunninn eru AFS samtök sjálfbodaliða sem trúá því að menningarlausni sé lykkillinn að heimsfriði. Hvorki meira né minna.

En það hefur margt breyst á 60 árum og að svo mörgu leyti. Það er í raun ógjörningur að telja það upp hér. Það er þó enn sem fyrr þetta sama markmið sem drífur AFS áfram og þörfin líklega aldrei meiri en nú. Það sem ég er einna stoltust af í starfi samtakanna hér á Íslandi,

fyrir utan að eiga frábæran hóp sjálfbodaliða, dásamlegt starfsfólk og þann kærleika sem einkennir samtökin, þá er það sú staðreynd að við vöndum okkur við að hafa fjölbreytni í sendingu og hýsingu, þ.e. að nemarnir okkar íslensku fari til sem flestra landa og þeir neman sem við tökum að okkur komi frá sem flestum löndum. Þannig kynnumst við best umheiminum og aukum sannarlega skilning á milli menningarheima.

Í tilefni af þessum 60 viðburðarárum árum AFS á Íslandi stöndum við fyrir hátíðahöldum í Perlunni þann 2. desember nk. og hvet ég alla þá sem tengst hafa samtökunum einhverjum böndum að skrá sig til leiks í gegnum Facebook-síðu AFS á Íslandi. Ég hlakka óskaplega mikið til að sjá sem flesta AFS-ara samankomma til að fagna þessum stóra áfanga!

Rafræn Nafnleysa

Skráðu þig á póstlista AFS og fáðu fréttabréfið okkar, Nafnleysu, sent í tölvupósti! Skráning á info-isl@afs.is eða www.nafnleysa.org

AFS á Íslandi býður upp á skiptinámi í yfir 40 löndum

Afmælishátíð í Perlunni

Í tilefni af 60 ára afmæli AFS verður blásið til veislu í Perlunni laugardaginn 2. desember kl. 20.00. Nú er kjörið tækifæri til að mæla sér mót við árganginn sinn eða hitta gamla vini úr starfsemi AFS og rifja upp góða tíma! Miðaverð er 4.000 kr. á mann og búið verður upp á léttar veitingar.

Skráning fer fram á Facebook-síðu AFS á Íslandi og þarf hún að berast fyrir 20. nóvember.

Stjórn Hollvina AFS á Íslandi: Þorvarður Gunnarsson, Guðrún Björk Bjarnadóttir og Erlendur Magnússon.

Aðstoða við að láta drauminn um skiptinám rætast

Hollvinir AFS á Íslandi er styrktarsjóður sem stofnaður var árið 2013 með það að markmiði að styrkja nemendur til þátttöku í nemendaskiptum AFS. „Styrkveitingar Hollvina skipta suma einstaklinga sem koma frá efnalitlum heimilum afar miklu, en einnig eru veittir styrkir til nemenda sem hafa sýnt framúrskarandi árangur í námi, listum eða íþróttum. Þannig aðstoða Hollvinir efnileg ungmenni í því að láta drauminn sinn um skiptinám

rætast,“ segir Erlendur Magnússon formaður Hollvina.

Umsækjendur um skiptinéma-dvöl hjá AFS geta sótt um styrk hjá Hollvinum. Á fyrstu fjórum starfsárum Hollvina hefur sjóðurinn veitt 42 skiptinémum námsstyrki vegna lengra og skemmra skiptináms, en heildarstyrkveitingar á tímabilinu nema rúmlega 9 milljónum króna. Sjóðurinn er m.a. fjármagnaður með árlegum framlögum hollvina, ávöxtun höfuðstóls og gjöfum frá gömlum AFS-urum. Hollvinir hittast

árlega á aðalfundi sjóðsins og hefur þar myndast skemmtilegur vettvangur eldri AFS-ara til að eiga samskipti í góðra vina hópi og treysta tengslanetið. Aðild að Hollvinum er því gullið tækifæri fyrir fyrrverandi skiptinéma til að halda tengslum við AFS og fylgjast með því sem þar er að gerast hverju sinni, samhliða því að leggja starfseminni lið með höflegu fjárfrahlaga. Áhugasamir geta sent inn beiðni um inntöku til skrifstofu AFS á Íslandi á netfangið info-isl@afs.org.

„AFS leggur mikla áherslu á menningarläsi og hvernig hægt sé að byggja upp friðsöm samfélög þar sem fólk hefur jöfn tækifæri í lífinu,“ segir Alma Dóra.

Sjálfbóðaliðar AFS vinna að réttlátari og friðsælli heimi

Skiptinám er ómetanleg lífsreynsla sem maður býr að alla ævi. Ég lærði nýtt tungumál, kynntist nýrri menningu og fékk tækifæri til að kynna sjálfri mér betur um leið og ég lærði margt um menningarläsi,“ segir Alma Dóra Ríkarðsdóttir en þegar hún var 17 ára fór hún sem skiptinemi á vegum AFS til Ítalíu og hefur verið sjálfbóðaliði hjá AFS síðan.

„Ég bjó í ítölsku fjallaborpi í tæpt ár og varð hluti af ítalskri fjölskyldu. Ég gekk í ítalskan menntaskóla og komst mjög vel inn í samfélagið sem ég lifði og hrærdist í. Ég lifði í raun sama lífi og dæmigerður ítalskur menntaskólanemi. Þessa reynslu er ekki hægt að öðlast nema vera partur af samfélaginu. Það stækkar þægindahringinn verulega að vera skiptinemi og gefur manni kost á að læra eitthvað nýtt. AFS hefur þá sérstöðu að skiptinemarnir búa inni á heimilum og fá fræðslu frá reyndum sjálfbóðaliðum en þannig aðlagast þeir nýju landi miklu fyrr og betur en ella,“ segir Alma brosandí.

Hún mælir hundrad prósent með skiptinámi á vegum AFS. „Það er risastór áskorun, oft erfið, en maður kemur sterkari til baka og

þúinn að stækka heiminn hundradfalt með því að stíga aðeins út fyrir þægindarammann. Maður öðlast líka dýrmætt tengslanet, sem er ómetanlegt.“

Í sumar sat Alma svokallað VSS-þing en það stendur fyrir Volunteer Summer Summit og er sjálfbóðaliðasumarmót á vegum AFS. „AFS leggur mikla áherslu á menningarläsi og hvernig hægt sé að byggja upp friðsöm samfélög þar sem fólk hefur jöfn tækifæri í lífinu. Í sumar komu saman 100 sjálfbóðaliðar á vegum AFS þar sem þessi málefni voru rædd frá ýmsum sjónarhornum í heila viku. Þingið var haldið á Íslandi að þessu sinni. Að loknu þingi fóru sjálfbóðaliðarnir heim með ákveðnar hugmyndir um hvernig hægt er að styðja við jöfn tækifæri í sínu eigin samfélagi.“

Sjálfbóðaliðar AFS vinna því ekki einungis að skipulagi skiptináms heldur margs konar fræðslutækifærum tengdum menningu og málafnum sem stuðla að því að skapa réttlátari og friðsælli heim. Það geta allir orðið sjálfbóðaliðar hjá AFS og Alma mælir hiklaust með því að allir sem hafa áhuga hafi samband við AFS og taki þátt í starfinu.

Frá Asíu til Evrópu

PEACE Project er nýtt samstarfsverkefni á milli Evrópu- og Asíulanda AFS en skammstöfunin stendur fyrir Peace in Europe and Asia through Global Citizenship Education. Markmiðið er að búa til sjálfbært þriggja mánaða prógramm milli Asíu og Evrópu. Fyrstu PEACE-nemarnir fara frá Asíu til Evrópu í lok janúar 2018 og mun dvöl þeirra enda á námskeiði í Brussel í Belgíu. Fyrstu nemarnir frá Evrópu fara svo haustið 2018 til Asíulanda og

enda sína dvöl á námskeiði í Kúala Lúmpúr í Malasíu. Áætlað er að á fyrsta árinu muni Ísland hýsa einn nema og senda einn.

Jóhanna Gréta, lengst til hægri, ásamt vinkonum.

Hverjir eru kostir ECTP?

Jóhanna Gréta Hafsteinsdóttir fór til Ítalíu 2014

Ég fór í skiptinám innan Evrópu í eina skólaönn í gegnum AFS-prógramm sem kallast ECTP. Það er mikið á því að græða þótt það sé bara þrjú mánuðir. Fyrir mér var þetta svo sannarlega betra en ekki neitt. Á svo stuttum tíma nær maður kannski ekki tungumálinu fullkomlega en reynslan sem ég fékk út úr því að standa á eigin fótum og kynna nýju fólki er dýrmæt. Ég bjó heima hjá ítalskri fjölskyldu

og sótti skóla með jafnöldrum mínum. Í enda dvalarinnar er farið á stórt sameiginlegt námskeið um Active Citizenship sem haldið er í Brussel. Maður fær því að heimsækja tvö lönd. Á námskeiðinu hittast allir ECTP-nemarnir víðs vegar að úr heiminum og læra hvernig má verða virkari í samfélaginu og leggja sitt af mörkum. Við fengum að ferðast um Brussel og skoðuðum Evrópuþingið, stóra fundarsalinn og safn um Evrópu-sambandið. Þetta er hreinlega besta ákvörðun sem ég hef tekið og ég mæli hiklaust með þessu.“

ALÞJÓÐADAGUR AFS

Laugardaginn 18. nóvember
frá 13:00 - 16:00
á skrifstofu AFS

Þorir þú í
skiptinám?

AFS.is - Skipholt 50c 105 Reykjavík

mynd@rosapompeo

Guðmundur Gunnarsson, framkvæmdastjóri AFS, Abena Amoah, skiptinemi á Saudárkróki 1989, Halldóra Guðmundsdóttir, formaður AFS og týnda systirin, Nana Yaa Appiah sem var skiptinemi í Kópavogi 1989.

Leitin að týndu systurinni

Halldóra Guðmundsdóttir, formaður AFS á Íslandi, fann týnda skiptisystur úr Kópavoginum á heimspingi í Gana

Heimsping AFS var haldið í Gana í október síðastliðnum og ég sem formaður AFS á Íslandi fór þangað. Nokkrum dögum áður en ég fór út hitti ég kunningjakonu mína, Kristínu Pétursdóttur, sem hefur unnið með AFS í mörg ár og hún sagði við mig, í gríni náttúrliga: „Heyrðu, fyrst þú ert að fara til Gana værirðu þá ekki til í að finna systur mína sem var skiptinemi heima hjá mér í Kópavoginum 1989? Við misstum því miður alveg sambandið við hana en það væri frábært ef þú gætir fundið hana fyrir mig.“ Og ég sagðist náttúrliga alveg til í það enda búa ekki nema 2,7 milljónir manna í

höfuðborg Gana, Akkra og ekkert mál að finna eina konu með ekkert nema nafnið hennar. En mér tókst á einum sólarhring ekki bara að finna systur hennar heldur hitta hana líka og geri aðrir betur. Við erum þarna allra þjóða kvikindi á þinginu og fyrsta kvöldið er veisla til að bjóða alla velkomna. Þar er ég kynnt fyrir konu frá Gana, Abenu Amoah, sem vinnur hjá AFS og hafði einmitt verið skiptinemi á Íslandi, nánar tiltekið á Saudárkróki, árið 1989. Ég kveikti strax á ártalinu og spyr hana í djóki hvort hún muni nokkuð eftir konu sem hét Nana Yaa Appiah og hafði verið á Íslandi á sama tíma og hún. Abena mundi eftir

nafninu en hafði ekki hitt hana í mörg ár og ekkert af henni heyrt. En hún prófaði að gügla Nönu og viti menn, hún var búsett í Akkra og okkur tókst meira að segja að finna símanúmerið hennar. Við hringdum í hana strax, standandi í sparikjölunum í miðri veislu og hún svaraði! Og við mæltum okkur mót. Ég hafði strax samband við Kristínu og sagði henni að ég væri búin að finna systur hennar og svo hitti ég hana daginn eftir og það voru miklir fagnaðarfundir. Við tókum mynd til að senda Kristínu og þetta var mjög skemmtileg stund og alveg ótrúlegt að ég skyldi finna týndu systurina. Þetta sýnir hvað heimurinn getur verið lítill.“

Reynsla sem nýtist ævina

Fjögur af fimm börnum Baldvins Valdemarssonar hafa farið út í skiptinám á vegum AFS. Hann segir þau öll hafa komið til baka fullorðnari, lífsreynndari og víðsýnni.

Um aldarfjórðungur er síðan Baldvin Valdemarsson, bæjarfulltrúi á Akureyri og verkefnastjóri hjá Atvinnuþróunarfélagi Eyjafjarðar, sendi fyrsta barnið sitt út í skiptinám á vegum AFS. Baldvin á fimm börn og hafa þau öll, utan eldri stráksins, sótt sambærilegt skiptinám undanfarin 25 ár. „Fyrsta barnið mitt og það elsta, dóttirin Katrín Björk, fór til Kanada og líklegast hefur fyrrverandi kona mín selt okkur þá hugmynd á sínum tíma. Hún var skiptinemi á sínum yngri árum og það hefur vafalaust haft mikil áhrif á þennan áhuga hennar.“

Í kjölfarið fylgdu hin börnin á næstu árum. „Næstur var Valdimar en hann fór til New York fylkis í Bandaríkjunum. Þá fór Elva Karitas en hún dvaldi í Kaliforníu í Bandaríkjunum. Það síðasta var svo Sara Júlía sem dvaldi í Katalóníu á Spáni fyrir tveimur árum. Eldri strákurinn minn komst ekki út þar sem hann var orðinn of gamall en í staðinn tók hann eina önn í háskóla í Suður-Karólínu í Bandaríkjunum.“

Dvölin ytra gekk mjög vel hjá öllum börnunum segir Baldvin. „Það er ekki hægt að segja annað. Þau mynduðu tengsl við fólk sem

Rebecca frá Ítalíu, fremst á mynd, dvaldi hjá fjölskyldunni í tæpt ár.

enn eru til staðar og munu kannski endast alla ævi. Það er óhætt að segja að þau hafi komið öll miklu fullorðnari til baka, lífsreynndari og víðsýnni.“

Baldvin hefur einnig hýst erlend

ungmenni undanfarin ár sem var líka mjög lærdómsríkt. „Við vorum með eina ítalska stelpu í tæplega eitt ár og vorum mjög heppin. Það gekk mjög vel og við höfum hitt hana eftir að hún fór heim. Síðan hef ég hýst tvo krakka til bráðabirgða. Fyrst stelpu frá Austurríki sem dvaldi hjá okkur í þrjú mánuði og seinna ítalskan strák sem dvaldi hjá okkur um tíma þegar fósturfjölskyldan hans fór í fri til útlanda. Þetta gekk allt mjög vel og maður lærir alltaf eitthvað nýtt með hverju ungmenni.“

Hann mælir svo sannarlega með því að bæði ungmenni og foreldrar skoði þennan möguleika. „Þetta er ekki síður lærdómur fyrir fósturfjölskylduna. Þessi tími er ekki alltaf auðveldur en hann er mjög gefandi. Eins og ég segi oft þarf fósturfjölskyldan að uppfylla þrjú skilyrði. Þau þurfa að opna heimili sitt upp á gátt og gera krakkana að eigin fjölskyldumeðlimum. Þau þurfa að opna hjarta sitt og líta á þau sem börnin sín. Og það þýðir um leið að það þarf líka að opna veskið. Þótt nær allt sé borgað fyrir þau verður maður að vera viðbúinn að gera það sama fyrir þau og önnur börn sín.“

Stefán Haukur er lengst til vinstri.

Hvað lærðir þú á skiptinemadvölinni?

Stefán Haukur Jóhannesson, AFS skiptinemi í Bandaríkjunum '76-'77 og nýr sendiherra Íslands í London

Skiptinemadvölin mótaði mig fyrir lífstíð. Þetta er ferðalag út fyrir þægindarammann, á vit óvissu, ævintýra og áskorana. AFS minnkar heiminn, gerir mann ratvisari í heimsþorpinu. Ég held því að skiptinemareynslan hafi eftir mig og stælt, gert mig óeigari í að sækjast eftir og takast á við oft erfið og flókin verkefni á alþjóðavettvangi og halda ítrekað út í óvissuna.

Þetta var afskaplega gefandi tími

en ekki alltaf auðveldur. Sjóndeildarhringurinn vikkar svo um munar og á stuttum tíma eignaðist ég vini frá afar ólíkum menningarheimum. Um leið áttar maður sig betur á því sem sammanlagt er. Það er fleira sem sameinar okkur en sundrar. Auk þess gerir þetta mann næmari fyrir fjölbreytni mannlífsins og eykur skilning á mismunandi skoðunum og gildum. Svo má ekki gleyma tungumálinu. Í mínu starfi hefur skipt sköpum að geta tjáð mig af öryggi á enskri tungu. Þetta var því klárlega reynsla sem gaf mér næringarríkt veganesti í bæði leik og starfi.“

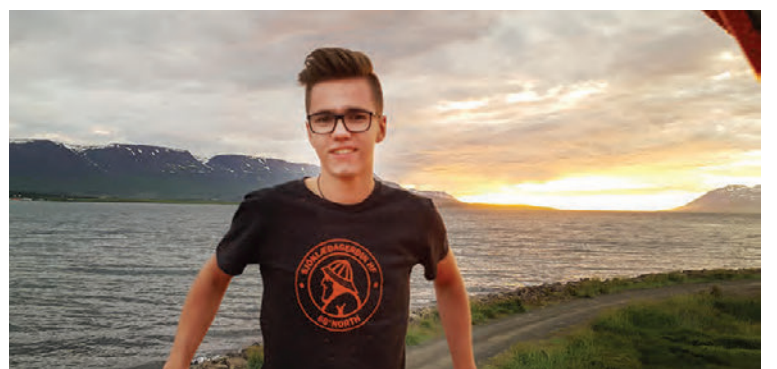

Hvernig er að vera skiptinemamma?

Alda Hjartardóttir hýsti 17 ára strák frá Katalóníu á Spáni.

Þetta var frábær upplifun og lærdómsrík. Ekki einungis kynntumst við annarri menningu heldur einnig eigin landi upp á nýtt og sjálfum okkur um leið. Við vorum einstaklega heppin með einstakling, hann datt inn í okkar fjölskyldu og inn í okkar húmor. Það er lyklatríði að taka skiptinemanum sem einum af fjölskyldunni af heilum hug og eins og þetta sé þitt barn en ekki gestur. Hann var alltaf einn af okkur. Nú

er rúmt ár síðan hann fór heim en hann hefur komið tvisvar í heimsókn til okkar og við farið einu sinni til hans. Hann hringir í okkur ef eitthvað merkilegt er að gerast í lífi hans úti og er í miklu sambandi. Ég var alltaf alveg ákveðin í að gera þetta aftur, þetta var svo skemmtilegt. Það runnu reyndar á mig tvær grímur þegar kom að því að kveðja hann. Það var ótrúlega erfitt en auðvitað jafnar maður sig á því. Maður græðir nefnilega eitt barn í viðbót sem er ómetanlegt og ótrúlega falleg upplifun.“

Hvers vegna að gerast sjálfboðaliði?

Egir Jónas Jensson, varaformaður Norðurlandsdeildar AFS

Ég fór sjálfur sem skiptinemi til Nýja-Sjálands 2015. Þar voru frábærir sjálfboðaliðar sem hjálpuðu mér með margt sem ég þurfti á að halda meðan á dvölinni stóð. Þegar ég kom heim langaði mig að halda áfram sambandinu við AFS

og taka þátt í starfinu. Mig langaði til þess að leggja mitt af mörkum svo aðrir gætu öðlast jafn frábæra reynslu af skiptinámum og ég hafði gert. Ég er núna varaformaður í Norðurlandsdeild AFS. Starfið felst meðal annars í að skipuleggja viðburði fyrir nemana og hjálpa þeim með hvað sem er hvort sem það tengist einhverju í skólanum eða öðru.“